

COVIDOKRACIA NA SLOVENSKÝ SPÔSOB

- CZ24 News | 16. ledna 2021

SLOVENSKO: Idea demokracie mala v histórii rôzne, dokonca konfliktné interpretácie od čias starovekých Atén cez renesančnú ideu až po súčasnú euroatlantickú liberálnu interpretáciu demokracie. O demokracii v politickom systéme, aký prežívame od 19. storočia, napísal dnes už legendárne dielo O demokracii v Amerike francúzsky sociológ a spisovateľ Alexis de Tocqueville.

Tento mysliteľ, žijúci v prvej polovici predminulého storočia mal pozoruhodný analytický talent, keď súvekému politickému systému vyčítal slabosť v politických a vojenských krízach, náchylnosť politikov ku korupčnému správaniu a neschopnosť voličov rozpoznať kandidátov, neschopnosť zvoliť si najlepších.

Podľa neho volebný systém a frekvencia volieb udržuje spoločnosť „v stave horúčkovitého vzrušenia a stavia jednu skupinu občanov proti druhej.“ To udržuje národy v stave akejsi občianskej studenej vojny.

Politické vládne garnitúry sa rýchlo striedajú, nemajú medzi sebou kontinuitu, čím sa znemožňuje odovzdávanie skúseností v štátnej správe. Iným negatívnym javom „demokratickej tyranie väčšiny“ je zistenie, že vedie k spoločenskému vylúčeniu občanov s iným názorom.

Ak porovnáme Tocquevillove „americké“ pozorovania s dneškom nielen v Amerike, ale aj v pridruženej Európe, musíme uznať jeho genialitu. V našich slovenských politických pomeroch nemá zmysel zamýšľať sa nad zvláštnym severoamerickým volebným systémom a nad udalosťami, vedúcimi k pokusom o obsadenie Kapitolu „povstalcami“ Donalda Trumpa.

Tam totiž vplyv našich politických trpaslíkov, prirodzene, nesiaha, skôr by mal pani prezidentku, vládu i slovenských voličov zaujímať stav našej demokracie či skôr partokracie s momentálnou ústavnou väčšinou v parlamente.

S novou vládou prichádzala na Slovensku vždy nová metla, ktorou sa vymetali štátne úrady

a otvorenými dverami vchádzali do nich noví neskúsení šéfovia a amatéri spriaznení s novou politickou mocou. Nijakej vláde sa však doteraz nepodarilo dosadiť svojich ľudí na dôležité posty v takej miere a rozsahu, ako Matovičovej politickej garnitúre.

Foto: archív

Plošné čistky v štátnej správe, (čosi ako zmenšený model pre celoplošné testovanie národa na COVID-19) ešte viac-menej ušli pozornosti médií, ale takmer plošná výmena riaditeľov nemocníc už bolo ťažko stráviteľné sústo nielen pre odborníkov, ale aj pre laickú verejnosť.

Vrcholom bolo netransparentné vyhadzovanie skúsených lekárov z čela zdravotníckych zariadení a dosadzovanie svojich politických nominantov na ich miesta. Ad absurdum bolo konanie ministra zdravotníctva Mareka Krajčího, keď vymenoval vyštudovaného lesníka za šéfa bratislavského Národného ústavu detských chorôb. Keby to nebolo priam kocúrkovsky smiešne, bolo by to na zaplakanie.

Ešte nestačila stíchnuť liberálno-demokratická búrka a vzápätí prišla brutálna pandemická kríza a s ňou doteraz čosi nepoznané a frustrujúce – covidokracia. Vláda, ktorú si národ zvolil v marketingovej kampani volajúcej po zmene, sa po voľbách prejavila ako infantilné združenie politických strán neschopné vládnuť na spoločnom pieskovisku.

Nekonečné ťahanice o antigénové testy o prvé i druhé celonárodné testovanie medzi dvoma koalíčnými kohútmi odhaľujú tragédiu súčasnej slovenskej covidokracie. Premiér hovorí o nekvalite nakúpených testov.

Tie vraj „nezachytia nikoho, je to šmejd, ktorým by netestoval ani psa, sú to hókusy-pókusy na 250-tisícoch testovaných ľuďoch“. Tiež sa opýtal, čo bude so “škodou miliónov eur”, ktorú údajne zapríčinil istý koalíčný „idiot.“

Prirátajme si k tomu bizarne pôsobiaci núdzový stav so zákazom vychádzania pre “plebs” s doloženým počtom 8886 individuálnych výnimiek pre vyvolených, ktoré im udelil nikým nevolený hlavný hygienik.

Každý vie, že medzi cestovateľskými výnimkami boli mená členov vlády (Holý, Budaj, Korčok, Mičovský, Sulík), ako aj mená služobných novinárov sprevádzajúcich na služobných cestách prezidentku Čaputovú a premiéra Matoviča. Otázka je, ako to všetko môže uniesť plastelínová chrbtica “vrchného pandemika” Jána Mikasa.

Dalo by sa uviesť množstvo pozoruhodných prípadov zo zápisníka našej covidokracie. Ale nestrácajme humor, nech protestujú profesori, doktori a iní kuvici a „múdrosráči“. Dajme na Mgr. Matoviča – dajme sa liečiť antigénom pre psov. Celoštátne a bez výnimky!

Autor: Ludovít Števko

Zdroj: <https://www.napalete.sk>